

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **T.N. H.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců** se sídlem náměstí hrdinů 1634/3, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 3.12.2015 č.j. MV-166854-4/SO-2015, ve věci povolení k trvalému pobytu,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1.10.2015 č.j. OAM-4446-11/TR-2015, kterým byla zamítnuta žalobcova žádost o povolení k trvalému pobytu.

Žalobce v žalobě namítl, že nebyl správním orgánem 1.stupně poučen o koncentraci řízení, proto mohl doložit důkazy až v odvolacím řízení a žalovaný k nim měl přihlížet. Žalobce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 7.4.2011 č.j. 5 As 7/2011-48.

Žalovaná ve vyjádření plně odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce podal žádost o povolení k trvalému pobytu na území ČR podle § 66 odst.1 písm.d) zákona č. 326/1999 Sb., v platném znění (dále jen zákon o pobytu cizinců), a to jako zletilé nezaopatřené dítě cizince, jenž na území pobývá na základě povolení k trvalému pobytu. Výzvou ze dne 7.5.2015 byl žalobce (resp. jeho právní zástupce, totožný se zástupcem v tomto soudním řízení) vyzván k odstranění vad žádosti – k doložení konkrétních dokladů ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy. Výzva je velmi podrobná, má 4 listy, obsahuje též poučení o následcích nedoložení zákonem stanovených náležitostí, tedy o zastavení řízení. Žalobce poté doložil část požadovaných dokladů, nedoložil však doklad o zajištění ubytování a doklad o studiu za dobu před rokem 2014. Žalobce byl vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, a rozhodnutím ze dne 1.10.2015 byla jeho žádost zamítnuta. Žalobce podal odvolání a v odvolacím řízení předložil doklad o studiu za období září 2011 až červen 2014 a doklad o zajištění ubytování. Žalobcovu odvolání bylo zamítnuto, žalovaná se v odůvodnění vypořádala i s žalobcovou argumentací ke koncentraci řízení a poučovací povinnosti správních orgánů.

Podle § 82 odst.4 zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění (dále jen správní řád), k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.

Rozsudek NSS č.j. 5 As 7/2011-48 se zabýval správním vyhoštěním a dospěl k závěru (který soud nijak nezpochybňuje), že *ust. § 82 odst.4 správního řádu prakticky nelze automaticky použít v řízeních vedených z moci úřední, v nichž má být účastníkovi řízení uložena nějaká povinnost. Ust. § 82 odst.4 správního řádu se však uplatní typicky u řízení zahajovaných na návrh, tedy řízení o žádosti. V nich je koncentrace řízení plně na místě: je totiž v zájmu žadatele, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné doklady.*

NSS v citovaném rozsudku – nad rámec projednávané věci – dále vyslovil teorii, podle které by podle něj bylo možno dovodit poučovací povinnost správních

orgánů o koncentraci řízení pomocí obecné zásady uvedené v § 4 odst.2 správního řádu, ačkoli taková povinnost není výslovně stanovena.

Podle § 4 odst.2 správního řádu, správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.

Rozsahem a přiměřeností poučovací povinnosti správního orgánu se zabýval NSS v rozsudku č.j. 1 As 51/2010-214 ze dne 13.10.2010, v němž uvedl : *Poučovací povinnost správního orgánu dle § 4 odst.2 správního řádu z roku 2004 nezahrnuje poskytování komplexního návodu, co by účastník měl nebo mohl v daném případě dělat, aby dosáhl žádaného účinku, ale jen pomoc k tomu, aby mohl zákonem stanoveným způsobem dát najevo, co hodlá v řízení učinit.*

V daném případě dospěl soud k závěru, že žalobce byl správním orgánem 1.stupně poučen více než dostatečně o tom, jak je třeba v řízení postupovat, co konkrétně má doplnit, a jakým následkům se vystavuje při neodstranění vad žádosti. Je nutno zdůraznit, že žalobce byl ve správním řízení zastoupen advokátem, tedy právním profesionálem, a že ust. § 4 odst.2 správního řádu hovoří o **přiměřeném** poučení, jehož se žalobci nade vší pochybnost dostalo. Soud tedy uzavírá, že žalovaná postupovala v souladu se zákonem, pokud nepřihlížela k důkazům, které žalobce doložil až v odvolacím řízení, neboť se nejednalo o důkazy, které by žalobce nemohl uplatnit dříve (což ostatně žalobce ani netvrdil).

Soud v souladu s § 78 odst.7 s.ř.s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalované, která měla ve věci úspěch, nevznikly v souvislosti s tímto řízením podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 16. června 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu